

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ
Управління Служби безпеки України в Харківській області
Слідчий відділ
вул. Мироносицька, 2, м. Харків, 61002, тел./факс (057) 700-03-21
www.ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001711

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

місто Харків

«13» вересня 2023 року

Слідчий 3 відділення слідчого відділу Управління СБ України в Харківській області капітан юстиції Шеренгов Назарій Володимирович, розглянувши матеріали кримінального провадження, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 22022220000003514 від 09.12.2022, у зв'язку із наявністю підстав для повідомлення особи про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст.ст. 40, 276-278 КПК України, –

ПОВІДОМИВ:

Бабаївську Юлію Валеріївну, 21.08.1979 року народження, громадянку України, уродженку м. Ізюм Харківської області, зареєстровану за адресою: Харківська область, м. Ізюм, вул. Капітана Орлова, буд. 43, кв.30, -

про те, що вона підозрюється у колабораційній діяльності, а саме: вчиненні дій, спрямованих на впровадженні стандартів освіти держави-агресора у закладах освіти, тобто у кримінальному правопорушенні (злочині), передбаченому ч. 3 ст. 111-1 КК України та добровільному зайнятті посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих функцій в окупаційній адміністрації держави-агресора, тобто у кримінальному правопорушенні (злочині), передбаченому ч. 5 ст. 111-1 КК України.

Досудовим розслідуванням встановлено, що у громадянки України Бабаївської Ю.В. під час окупації м. Ізюм Харківської області, в невідомий в ході досудового розслідування час, але не пізніше червня 2022 року, виник злочинний умисел, направлений на співпрацю з представниками збройних сил Російської Федерації, а саме: вчинення дій, спрямованих на впровадження стандартів освіти держави-агресора в навчальних закладах на тимчасово окупованій території Ізюмського району Харківської області.

24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі ООН).

До складу ООН входить 193 держави, зокрема, Україна, Російська Федерація та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до частини 4 статті 2 Статуту ООН, усі Члени зазначеної організації утримуються у своїх міжнародних відносинах від загрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності чи політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним з Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 9 грудня 1981 року про неприпустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями -

№ 2131 (XX) від 21 грудня 1965 року, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету;

№ 2625 (XXV) від 24 жовтня 1970 року, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН; №2734 (XXV) від 16 грудня 1970 року, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки та № 3314 (XXIX) від 14 грудня 1974 року, що містить визначення агресії, встановлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію або втручання будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими ж міжнародними документами закріплені обов'язки держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення або підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербування найманців або посилення таких найманців на територію іншої держави.

Окрім того, у статтях 1-5 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1974 року №3314 (XXIX) серед іншого визначено, що ознаками агресії є:

- застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної недоторканності чи політичної незалежності іншої держави;

- застосування збройної сили державою в порушення Статуту ООН.

Будь-яке з наступних діянь, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як акт агресії:

- вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, хоч би який тимчасовий характер вона не мала, що є результатом такого вторгнення або нападу або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або її частини;

- бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;

- блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави;

- напад збройними силами держави на сухопутні, морські чи повітряні сили чи морські та повітряні флоти іншої держави;

- застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за угодою з державою, що приймає, порушуючи умови, передбачені в угоді або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;

- дія держави, яка дозволяє, щоб її територія, яку вона надала у розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави;

- засилання державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, що мають настільки серйозний характер, що це рівносильно наведеним вище актам, або її значну участь у них.

Жодні міркування будь-якого характеру, будь то політичного, економічного, військового чи іншого характеру не можуть бути виправданням агресії.

Окрім того, принципи суверенної рівності, поваги прав, притаманних суверенітету, незастосування сили або загрози силою, непорушності кордонів, територіальної цілісності держав, мирного врегулювання суперечок та невтручання у внутрішні справи держав були закріплені також у Заключному акті Наради з безпеки та співробітництва, серпня 1975 року, який був підписаний СРСР, правонаступником якого є Російська Федерація.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року (далі - Декларація) зазначено, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту та неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінена без її згоди.

24 серпня 1991 року Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки було схвалено Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави України. Відповідно до зазначеного документу, територія України є неподільною та недоторканою.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і Російська Федерація.

Відповідно до пунктів 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 5 і рудня 1994 року Російська Федерація, Сполучене Королівство Великобританії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні свої зобов'язання згідно з принципами Заключного акту співробітництва в Європі від 1 серпня 1975 року поважати незалежність, суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язалися утримуватися від загрози силою або її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що жодна їхня зброя ніколи не використовуватиметься проти України, крім цілей самооборони, або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

Відповідно до пунктів 3, 8 Меморандуму про підтримання миру та стабільності у Співдружності Незалежних Держав від 10 лютого 1995 року, укладеного між державами СНД, серед яких є Україна та Російська Федерація, держави підтвердили непорушність існуючих кордонів одна одної та зобов'язалися виступати проти будь-яких дій, що підривають їх непорушність, а також вирішувати всі суперечки, що виникають з питань кордонів та територій, лише мирними засобами. Держави також зобов'язалися не підтримувати на території інших держав-учасниць сепаратистські рухи, а також сепаратистські режими, якщо вони виникнуть; не встановлювати із нею політичних, економічних та інших зв'язків; не допускати використання ними територій та комунікацій держав-учасниць Співдружності; не надавати їм економічну, фінансову, військову та іншу допомогу.

Статтями 1-2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною та незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною та недоторканою.

Згідно зі статтею 5 Конституції України, носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Право визначати та змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народу і не може бути узурповане державою, її органами чи посадовими особами.

Відповідно до статті 68 Конституції України кожен зобов'язаний неухильно дотримуватися Конституції України та законів України, не посягати на права та свободи, честь та гідність інших людей.

Статтею 73 Конституції України визначено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

Відповідно до статей 132-134 Конституції України територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території. До складу України входять: Автономна Республіка Крим, Вінницька, Волинська, Дніпропетровська, Донецька, Житомирська, Закарпатська, Запорізька, Івано-Франківська, Київська, Кіровоградська, Луганська, Львівська, Миколаївська, Одеська, Полтавська, Рівненська, Сумська, Тернопільська, Харківська, Херсонська, Хмельницька, Черкаська. Чернівецька, Чернігівська області, міста Київ та Севастополь. Місто Севастополь має спеціальний статус, Автономна Республіка Крим (далі - АР Крим) є невід'ємною складовою України та в межах повноважень, визначених Конституцією України, вирішує питання, віднесені до її ведення.

Незважаючи на викладене, діючи з прямим умислом, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи його суспільно небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, в порушення зазначених вище міжнародних нормативно-правових актів, 22 лютого 2022 року президент Російської Федерації, реалізуючи злочинний план направлений на насильницьку зміну меж території та кордонів України, порушення порядку, встановленого Конституцією України, направив до Ради Федерації звернення про використання Збройних Сил Російської Федерації за межами Російської Федерації, яке було задоволене.

24 лютого 2022 року о 5 годині президент Російської Федерації оголосив рішення про початок військової операції в Україні.

Того ж дня, близько 05 год. 10 хв. Збройними Силами Російської Федерації, які діяли за наказом керівництва Російської Федерації та Збройних Сил Російської Федерації, здійснено запуск крилатих та балістичних ракет по аеродромах, військових штабах, складах, підрозділах Збройних Сил України та інших військових формувань. Після чого, тоді ж, війська Російської Федерації вдерлися сухопутним шляхом на територію суверенної держави України.

У відповідь на вказані дії 24.02.2022 Указом Президента України №64/2022, у зв'язку з військовою агресією російської федерації проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до п. 20 ч. 1 ст. 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» введено воєнний стан на всій території України, який в подальшому було неодноразово продовжено у встановленому законодавством України порядку та який діє до теперішнього часу.

Законом України від 22.05.2022 № 2265-IX «Про заборону пропаганди російського нацистського тоталітарного режиму, збройної агресії Російської Федерації як держави-терориста проти України, символіки воєнного вторгнення російського нацистського тоталітарного режиму в Україну» Російська Федерація визнана державою-терористом.

Постановою Верховної Ради України від 27.01.2015 № 129-VIII «Про Звернення Верховної Ради України до Організації Об'єднаних Націй, Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи, Парламентської Асамблеї НАТО, Парламентської Асамблеї ОБСЄ, Парламентської Асамблеї ГУАМ, національних парламентів держав світу про визнання Російської Федерації державою-агресором» Верховна Рада України визнає Російську Федерацію державою-агресором.

З початку військової агресії РФ на територіях, які опинилися в окупації, серед яких було м. Ізюм Харківської області, представники держави-агресора, створили незаконні органи влади, які розпочали впроваджувати політичні та освітні стандарти РФ.

03.06.2022 на території м. Куп'янськ Харківської області групою осіб з числа громадян України було здійснено підписання протоколу засідання щодо створення окупаційної адміністрації держави-агресора на території Харківської області під назвою «Временная гражданская администрация Харьковской области», що створена та функціонує в інтересах Російської Федерації, та обрання її керівника – громадянина України Ганчева Віталія Костянтиновича, кримінальне провадження стосовно якого розслідується органами безпеки України

03.06.2022 головою т.зв «временной гражданской администрации Харьковской области» Ганчевим Віталієм Костянтиновичем видано указ № 1/22 «О Временных гражданских администрациях», яким затверджено положення «о Временных гражданских администрациях, действующих на территории Харьковской области». Відповідно до змісту вказаного положення, тимчасові цивільні адміністрації – це тимчасові державні органи у населених пунктах, районах та областях України, які знаходяться під контролем Збройних сил Російської Федерації під час Спеціальної військової операції в Україні. Тимчасові цивільні адміністрації населених пунктів, районів є тимчасовими державними органами, які здійснюють на відповідній території повноваження виконавчих органів міських рад, районних адміністрацій та інші повноваження, визначені цим положенням. Тимчасові цивільні адміністрації області є тимчасовими державними органами, які здійснюють на відповідній території повноваження обласних рад, державних адміністрацій та інші повноваження, визначені цим положенням. Зокрема, до повноважень тимчасових цивільних адміністрацій населених пунктів та районів віднесено управління установами освіти, охорони здоров'я, культури, фізичної культури та спорту, оздоровчими закладами, що належать територіальним громадам або передані їм, молодіжними підлітковими установами за місцем проживання, організації їх матеріально-технічного та фінансового забезпечення.

10.06.2022 головою т.зв «временной гражданской администрации Харьковской области» Ганчевим Віталієм Костянтиновичем видано указ № 9/22 «О создании районных Временных гражданских администраций Харьковской области», згідно з яким затверджено утворення районних окупаційних адміністрацій держави-агресора на тимчасово окупованій території Харківської області, а саме: т.зв. «временной гражданской администрацией Волчанского района Харьковской области» (адміністративний центр у м. Вовчанськ), т.зв.

«временной гражданской администрацией Изюмского района Харьковской области» (адміністративний центр у м. Ізюм), т.зв. «временной гражданской администрацией Купянського району Харьковской области» (адміністративний центр у м. Куп'янськ), т.зв. «временной гражданской администрацией Харьковського району Харьковской области» (адміністративний центр у сел. Козача Лопань).

11.06.2022 головою т.зв «временной гражданской администрации Харьковской области» Ганчевим Віталієм Костянтиновичем видано указ № 11/22 «О структуре исполнительных органов власти», згідно з яким в структурі обласної окупаційної адміністрації створено «Управление образования и науки», а в структурах районних окупаційних адміністраціях створені «Отделы образования».

18.07.2022 головою т.зв «временной гражданской администрации Харьковской области» Ганчевим Віталієм Костянтиновичем видано наказ № УГ-35/22 «О переименовании Временной гражданской администрации Харьковской области», згідно з яким «Временную гражданскую администрацию Харьковской области» перейменовано в «Военно-гражданскую администрацию Харьковской области», а «Временные гражданские администрации районов» перейменовано у «Военно-гражданские администрации». Зміна назви органів здійснена з врахуванням повного правонаступництва із збереженням прийнятих ними реквізитів та організаційно-штатної структури відповідно до п. 3 вказаного наказу.

У період тимчасової окупації м. Ізюм Харківської області окупаційною адміністрацією Російської Федерації всупереч законам України прийнято рішення про впровадження стандартів освіти Російської Федерації.

З цією метою головою т.зв «Военно-гражданской администрации Харьковской области» Ганчевим Віталієм Костянтиновичем видано указ № УГ-65/22 від 27 серпня 2022 року «Об утверждении Временного порядка организации и осуществления образовательной деятельности по основным общеобразовательным программам», яким затверджено «Временный порядок организации и осуществления образовательной деятельности по основным общеобразовательным программам - образовательным программам дошкольного, начального общего, основного общего и среднего общего образования в Харьковской области» (Далі – Порядок).

Так, відповідно до п. 1.3 Порядку, реалізація освітньої політики на території Харківської області ґрунтується, зокрема, на принципах забезпечення єдності, гармонізації та інтеграції з освітнім простором російської федерації.

Крім того, відповідно до п. 2.1 Порядку визначено, що мовою навчання є російська мова.

Також, відповідно до п. 3.1 Порядку форми отримання освіти та форми навчання по загальноосвітнім програмам визначаються відповідними федеральними державними освітніми стандартами російської федерації.

Відповідно до п. 6 ст. 2 «Федерального закона "Об образовании в Российской Федерации"» від 29.12.2012 № 273-ФЗ (далі – закон № 273-ФЗ) федеральний державний освітній стандарт - сукупність обов'язкових вимог до освіти певного рівня та (або) до професії, спеціальності та напряму підготовки, затверджених залежно від рівня освіти федеральним органом виконавчої влади, що здійснює функції з вироблення та реалізації державної політики та нормативно-правового регулювання у сфері загальної освіти, або федеральним органом виконавчої влади, що здійснює функції з вироблення та реалізації державної політики та нормативно-правового регулювання у сфері вищої освіти.

Відповідно до ч. 2 ст. 14 «Федерального закона "Об образовании в Российской Федерации"» від 29.12.2012 № 273-ФЗ в освітніх організаціях освітня діяльність здійснюється на державній мові Російської Федерації, якщо цією статтею не встановлено інше.

Відповідно до ч. 5 ст. 11 закону № 273-ФЗ федеральні державні освітні стандарти загальної освіти розробляються за рівнем освіти.

Слідством встановлено, що не пізніше червня 2022 року у громадянки України Бабаївської Юлії Валеріївни, виник злочинний умисел спрямований на співпрацю з окупаційною адміністрацією російської федерації шляхом вчинення дії спрямованих на

впровадження стандартів освіти держави-агресора у закладах освіти на тимчасово окупованій території Ізюмського району Харківської області, реалізуючи який, остання вступила у злочинну змову з представниками окупаційної адміністрації російської федерації.

Так, 23.06.2022 Бабаївська Ю.В., перебуваючи на території м. Ізюм Харківської області добровільно підписала трудовий договір з т.зв. «Военно-гражданской администрацией Изюмского района Харьковской области» та зайняла посаду «начальника отдела образования Военно-гражданской администрации Изюмского района Харьковской области».

В подальшому, перебуваючи у приміщенні т.зв. «Военно-гражданской администрации Изюмского района Харьковской области» за адресою: Харківська область, м. Ізюм, пл. Центральна, 1, виконуючи покладені на неї обов'язки, Бабаївська Ю.В. здійснювала загальну організаційну, матеріально-технічну, інформаційну підготовку новостворених закладів освіти до навчального процесу відповідно до стандартів російської федерації. З цією метою Бабаївська Ю.В. систематично проводила наради з підлеглими директорами та педагогічними працівниками навчальних закладів, що знаходились на тимчасово окупованій території Ізюмського району Харківської області, на яких надавала вказівки останнім щодо вчинення дій спрямованих на забезпечення в навчальних закладах матеріально-технічних умов, необхідних для здійснення навчального процесу, забезпечення навчальних закладів підручниками за російськими стандартами освіти, проходження педагогічними працівниками навчальних закладів курсів перекваліфікації за російськими програмами навчання на території РФ, надавала відповідні консультації та методично-рекомендаційні матеріали за стандартами освіти РФ.

На підставі вищевикладеного, Бабаївська Ю.В. за вчинення колабораційної діяльності, а саме: вчинення дій, спрямованих на впровадження стандартів освіти держави-агресора у закладах освіти, обґрунтовано підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення – злочину, передбаченого ч. 3 ст. 111-1 КК України.

Крім того досудовим розслідуванням встановлено, що у громадянки України Бабаївської Ю.В., яка перебувала на території м. Ізюм Харківської області, у невстановлений досудовим слідством час, але не пізніше червня 2022 року, виник злочинний умисел, направлений на добровільне зайняття посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих функцій в окупаційній адміністрації держави-агресора, створеній на тимчасово окупованій території Харківської області.

Відповідно до абз. 3 п.1. постанови Пленуму Верховного Суду України від 26 квітня 2002 р. № 5 «Про судову практику у справах про хабарництво» організаційно-розпорядчі обов'язки (функції) - це обов'язки по здійсненню керівництва галуззю промисловості, трудовим колективом, ділянкою роботи, виробничою діяльністю окремих працівників на підприємствах, в установах чи організаціях незалежно від форми власності. Такі функції виконують, зокрема, керівники міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, державних, колективних чи приватних підприємств, установ і організацій, їх заступники, керівники структурних підрозділів (начальники цехів, завідувачі відділами, лабораторіями, кафедрами), їх заступники, особи, які керують ділянками робіт (майстри, виконроби, бригадири тощо).

Відповідно до «Положення о Временных гражданских администрациях, действующих на территории Харьковской области», затвердженого указом голови т.зв «временной гражданской администрации Харьковской области» Ганчевам В.К. № 1/22 від 03.06.2022, тимчасові цивільні адміністрації – це тимчасові державні органи у населених пунктах, районах та областях України, які знаходяться під контролем Збройних сил Російської Федерації під час Спеціальної військової операції в Україні. Тимчасові цивільні адміністрації населених пунктів, районів є тимчасовими державними органами, які здійснюють на відповідній території повноваження виконавчих органів міських рад, районних адміністрацій та інші повноваження, визначені цим положенням. Тимчасові цивільні адміністрації області є тимчасовими державними органами, які здійснюють на відповідній території повноваження

обласних рад, державних адміністрацій та інші повноваження, визначені цим положенням. Зокрема, до повноважень тимчасових цивільних адміністрацій населених пунктів та районів віднесено управління установами освіти, охорони здоров'я, культури, фізичної культури та спорту, оздоровчими закладами, що належать територіальним громадам або передані їм, молодіжними підлітковими установами за місцем проживання, організації їх матеріально-технічного та фінансового забезпечення.

Реалізуючи свій злочинний умисел, направлений на добровільне зайняття посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих функцій в окупаційній адміністрації держави-агресора, створеній на тимчасово окупованій території Харківської області, 23.06.2022 Бабаївська Ю.В., перебуваючи на території м. Ізюм Харківської області добровільно підписала трудовий договір з т.зв. «Военно-гражданской администрацией Изюмского района Харьковской области», зайняла посаду «начальника отдела образования Военно-гражданской администрации Изюмского района Харьковской области» та приступила до виконання своїх посадових обов'язків.

Виконуючи обов'язки «начальника отдела образования Военно-гражданской администрации Изюмского района Харьковской области», Бабаївська Ю.В., перебуваючи у приміщенні т.зв. «Военно-гражданской администрации Изюмского района Харьковской области» за адресою: Харківська область, м. Ізюм, пл. Центральна, 1, систематично проводила наради з підлеглим їй трудовим колективом на яких навала вказівки спрямовані на здійснення загальної організаційної, матеріально-технічної, інформаційної підготовки новостворених закладів освіти до навчального процесу відповідно до стандартів російської федерації.

Крім того Бабаївська Ю.В. здійснювала загальне керівництво структурним підрозділом окупаційної адміністрації Ізюмського району Харківської області, підбирала на роботу осіб та укладала з ними трудові договори від імені т.зв. «отдела образования Военно-гражданской администрации Изюмского района Харьковской области», видавала розпорядчі документи щодо нарахування підлеглим співробітникам заробітної плати в російських рублях, тощо.

Таким чином, Бабаївська Ю.В. підозрюється у колабораційній діяльності, а саме: у добровільному зайнятті громадянином України посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих або адміністративно-господарських функцій, у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території, у тому числі в окупаційній адміністрації держави-агресора, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України.

Слідчий 3-го відділення
СВ УСБУ в Харківській області
капітан юстиції

«ПОГОДЖЕНО»
Заступник начального відділу
захисту інтересів дітей та протидії
насильству Харківської обласної
прокуратури

Назарій ШЕРЕНГОВ

Іван СЕМИНЯКІН

Пам'ятка про процесуальні права та обов'язки підозрюваного

Підозрюваному роз'яснено, що він, відповідно ст. 42 КПК України, має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;
 - 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;
 - 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;
 - 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
 - 5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
 - 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
 - 7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;
 - 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
 - 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
 - 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
 - 11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);
 - 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
 - 13) заявляти відводи;
 - 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;
 - 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
 - 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;
 - 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;
 - 18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.
- зобов'язаний:**
- 1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;
 - 2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;
 - 3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру із пам'яткою про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені
«__» _____ 202__ р. в «__» год. «__» хв.

Підозрювана:

_____ (підпис)

_____ (прізвище та ініціали)

Захисник:

_____ (підпис)

_____ (прізвище та ініціали)

Повідомлення про підозру вручив:
**Слідчий 3-го відділення
СВ УСБУ в Харківській області
капітан юстиції**

Назарій ШЕРЕНГОВ